

VREČKA

V mestu so odprli novo trgovino. Za to priložnost so strankam nakupljene stvari zlagali v lepe vrečke iz ekološke plastike. Na njih so bila narisana drevesa, pravzaprav kar gozd. Dan je bil prijetno topel, trgovka je odprla vrata in v trgovino spustila sončne žarke.

Izza vogala pa se je naskrivaj pritihotapil vetrček in švignil skozi odprta vrata v trgovino. Zapihal je mimo polic, se ujel v vrečko in z njo odletel ven, na prosto.

O, kako se je vrečka razveselila!

»To je življenje!« je zavriskala, ko je z napihnjenim trebuščkom letela po ulicah mesta. Za kratek čas je celo dobila družbo, vetrček je starejši gospe odnesel slamnik, ki

je prav smešno poplesaval po zraku. Kmalu ga je odložil na rob pločnika, mogoče se mu je zasmilila starka, ki je zasoplo hitela za njimi. Nato je z vrvi za perilo snel svilen ruto, toda tudi ta se je kmalu zataknila za vejo drevesa in tam obvisela.

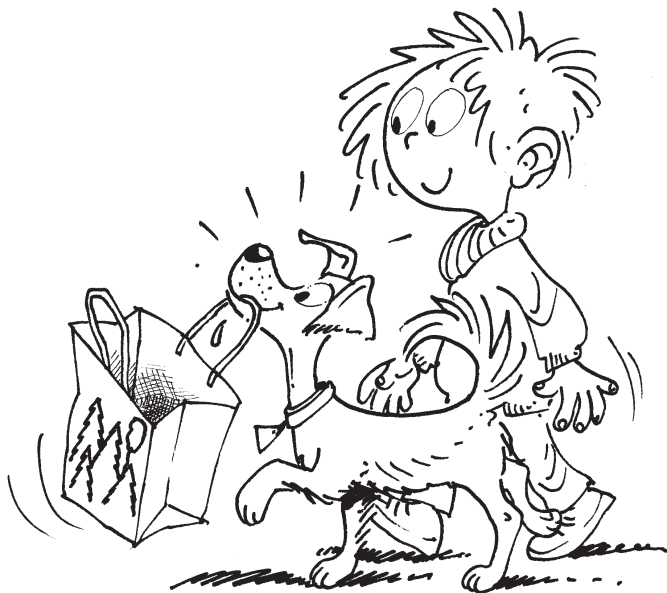
Le vrečka je hitela z vetrom naprej, skozi mesto, mimo trgovin in lokalov, po cesti, skoraj do gozda. In tam, na cesti, jo je vetrček odložil in se sam odvrtničil do vrhov dreves.

Vrečka se je sesedla sredi ceste in nemočno obležala.

»Ojoj,« je stokala, »me bo še kdo povozil, pomendral ali pohodil, umazal in posvinjal in nič več ne bom lepa!«

Pa sta jo mimo pridrobila Tine in njegov zvedavi kuža.

»O, kako lepa vrečka, hov, kar s seboj jo bom vzel, hov!« je zalajal kuža.

»Fuj, pusti!« je rekel Tine, »ni ti treba pobrati vsega, kar leži na cesti!«

Nak, kužek ga ni ubogal. Zagrabil je vrečko z zobmi, dvignil glavo in bilo mu je všeč, ko je tako lepo šumela. Tine in kužek z vrečko v gobčku sta prišla do gozda. Stopala sta mimo dreves globlje v gozd in prišla do gozdne jase.

Tam pa ju je pričakala prava kolonija jurčkov.

»O, krasno, prekrasno!« se je razveselil Tine, nato dodal: »Košare pa nimam, le kako naj jih odnesem sedaj domov!«

Pa ga je kuža dregnil s smrčkom.

»O, kako da se nisem spomnil,« je rekel Tine in vzel vrečko iz pasjega gobčka. »Hov, hov!« je zalajal kuža.

»Oprosti, ker sem te prej kregal!« se mu je opravičil Tine. Vrečko je napolnil z gobami.

O, kako je dišalo! Po mahu in gozdu! Po gobah in svežem zraku!

Tine doma vrečke ni vrgel stran, lepo jo je poravnal. »Mogoče bo prišla še kdaj prav,« je rekel in kuža mu je odgovoril: HOV!

Kaj pa ti, kakšne vrste vrečk uporabljaš za nakup?